

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**77-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

16 травня – 22 травня 2025 р.

*Є. С. Каліновська, студентка групи 301-пФД
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Науковий керівник – д.філос.н., доцент Г.І. Савонова*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЦИФРОВІЗАЦІЇ АРХІВІВ

Актуальність проблеми. У сучасному світі цифровізація архівів стає невід'ємною частиною збереження історичної пам'яті, забезпечення прозорості державного управління та ефективного доступу до інформації. Перехід від паперових носіїв до електронних форматів відкриває нові можливості, але й породжує низку правових та організаційних викликів.

Головні проблеми полягають у відсутності єдиних стандартів оцифрування, недостатньому рівні захисту цифрових даних, а також у потребі гармонізації національного законодавства з міжнародними нормами, зокрема в контексті Європейської архівної політики та GDPR. Крім того, виникають питання довгострокового зберігання електронних документів, їхньої автентичності та юридичної сили.

Цифровізація архівів – це не лише технічний процес, а й комплексний правовий механізм, що потребує чіткого регулювання для забезпечення довіри до електронних архівів як джерела достовірної інформації [4, с. 26].

Метою дослідження є аналіз сучасного стану законодавчого та нормативно-правового забезпечення цифровізації архівів в Україні, виявлення ключових проблем і прогалин у регулюванні, а також розроблення рекомендацій щодо його вдосконалення.

Основним завданням є оцінка відповідності національного законодавства міжнародним стандартам, визначення механізмів захисту цифрових архівів та пропозиції щодо оптимізації архівного управління в умовах цифрової трансформації.

В Україні правове регулювання цифрових архівів формується на основі низки законодавчих актів, кожен з яких охоплює окремі аспекти архівної діяльності в цифровому середовищі. Проте сучасний стан законодавчої бази потребує суттєвого оновлення та уточнення для ефективного функціонування цифрових архівів.

Основним нормативним актом у цій сфері є Закон України «Про Національний архівний фонд» [3]. Слід зазначити, що даний законодавчий акт, прийнятий у 2001 році, визначає базові принципи організації архівної справи, проте формулювався без урахування сучасних технологічних реалій. Він не містить положень, що регулюють ключові аспекти цифрової трансформації архівної галузі.

Важливим нормативно-правовим актом у сфері цифрового архівування є Закон України «Про електронні документи та електронний документообіг». Законодавчий акт визначає правовий статус електронних

документів, надаючи їм рівнозначну юридичну силу з документами на паперових носіях. Проте аналіз положень зазначеного закону свідчить, що його норми зосереджені переважно на регулюванні поточного документообігу [1]. Водночас, питання довгострокового архівного зберігання електронних документів залишаються недостатньо врегульованими. Зокрема, у законі відсутні:

- чіткі вимоги щодо перенесення цифрових даних при зміні технологічних платформ;
- механізми верифікації автентичності електронних документів у довгостроковій перспективі;
- нормативні положення щодо забезпечення постійної доступності архівованих електронних документів;
- визначення відповідальності за збереження цифрових архівів.

Важливим аспектом правового регулювання цифрових архівів є положення Закону України «Про захист персональних даних». Нормативний акт встановлює суворі вимоги щодо оброблення, зберігання та захисту інформації, що містить персональні дані [2]. Положення мають безпосереднє відношення до діяльності архівних установ, особливо в контексті оцифрування історичних документів.

Під час проведення цифровізації архівних матеріалів виникає низка складних питань, пов'язаних з наявністю у документах персональних відомостей. До них належать:

- визначення правового статусу історичних персональних даних;
- встановлення термінів обмеженого доступу до архівної інформації;
- розроблення механізмів анонімізації конфіденційних відомостей;
- забезпечення балансу між правом на захист персональних даних та інтересів історичних досліджень.

Відсутність чітких процедурних механізмів для вирішення цих питань створює значні труднощі у роботі архівних установ.

Висновки. Цифровізація архівів в Україні потребує оновлення нормативно-правової бази з урахуванням сучасних викликів. Чинне законодавство частково регулює електронне архівування, але не забезпечує належного рівня захисту, автентичності та довгострокового зберігання цифрових документів. Удосконалення законодавства сприятиме прозорості, збереженню історичної спадщини та підвищенню доступності архівної інформації.

Література:

1. *Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України 22.05.2003 №851-IV (редакція від 01.01.2024): станом на 30 січня 2025 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/851-15#Text> (дата звернення: 05.05.2025).*

2. Про захист персональних даних: Закон України 22.05.2003 №2297-VI (редакція від 01.01.2024): станом на 12 лютого 2025 року. URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text) (дата звернення: 05.05.2025).

3. Про Національний архівний фонд і архівні установи: Закон України 24.12.1993 №15 (редакція від 21.06.2024): станом на 01 січня 2025 року. URL: [https:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/3814-12#Text](https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3814-12#Text) (дата звернення: 05.05.2025).

4. Климчук О. Законодавче забезпечення архівного зберігання електронних документів в Україні. Студії з архівної справи та документознавства. 2015. Т. 22-23. С. 26–33.

УДК 316.722:2]-028.78

*А. В. Мусієнко, студентка групи 401-ГД
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
Науковий керівник – д.філос.н., доцент Г.І. Савонова*

МОДЕРНІЗАЦІЯ ТА ЦИФРОВІ ТЕНДЕНЦІЇ В ГАЛУЗІ РЕКРУТИНГУ

Актуальність проблеми. У сучасному світі, де цифрові технології стрімко проникають в усі сфери діяльності, галузь рекрутингу переживає глибоку трансформацію. Зміна форматів роботи, зокрема поширення дистанційної та гібридної зайнятості, посилює конкуренцію за кваліфіковані кадри й висуває нові вимоги до процесів підбору персоналу.

Сучасні цифрові інструменти — системи штучного інтелекту, аналітика великих даних, мобільні платформи, соціальні мережі та відеорекрутинг — не лише підвищують ефективність пошуку і відбору кандидатів, а й змінюють саму природу взаємодії між роботодавцем і претендентом. Проте впровадження новітніх технологій супроводжується і низкою викликів: етичні питання використання ШІ, захист персональних даних, цифрова нерівність серед кандидатів. Саме тому дослідження процесів модернізації та цифрових тенденцій у рекрутингу є надзвичайно актуальним для формування ефективних, етичних і конкурентоспроможних стратегій управління персоналом у сучасних організаціях.

Тож мета дослідження – аналіз сучасних цифрових тенденцій у сфері рекрутингу та оцінка їхнього впливу на ефективність процесу підбору персоналу. Дослідження також спрямоване на виявлення переваг і ризиків, пов'язаних із впровадженням цифрових технологій у рекрутингову